Written by - நாகரத்தினம் கிருஷ்ணா -
Thursday, 16 January 2014 20:51 - Last Updated Tuesday, 08 April 2014 20:09

□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□!

க.பஞ்சாங்கத்தின் திறனாய்வு கட்டுரைகளின் முதற் தொகுப்பு நவீன இலக்கிய கோட்பாடுகள். இதற்கு அணிந்துரை பாரதி புத்திரன் என்பவரால் எழுதப்பட்டுள்ளது. எப்போதுமே பலநூல்களில் 'ஏதோ கடேட்டார்கள் எழுதினனே' என்பதுபோல சில அணிந்துரைகள் அமைந்துவிடும். இந்நூலுக்கான அணிந்துரை அவ்வாறு எழுதப்படட்தல்ல. எழுதியிருப்பவர், உள்ளத்தால் க. பஞ்சாங்கத்தோடு அண்மித்தவராக இருக்கவேண்டும், எனினும் மரபுத்துக்கும் துதிபாடல்களில்லை. நூலாசிரியருக்கும் நூலுக்கும் எது பொருந்திவருமோ அதனைக் கூடுதல் கூறவின்றி சொல்லியிருக்கிறார்.

" மனித நேயம் மிக்கதோர் இலக்கிய திறனாய்வாளனின் சமூகத் தொண்டாக, வாழ்வின் உண்மை நோக்கிய தேடுதலாக அவர் தம் பணிகளை - படைப்புகளை உணர முயலும்" என ஓரிடத்தில் பாரதிபுத்திரன் கூறிப்பிடுகிறார். இலக்கிய நண்பர்களால் 'பஞ்சு' என அழைக்கப்படும் க. பஞ்சாங்கத்தின் உழைப்பை இதனினும் பார்க்க வறேு சொற்களால் சரிவுடனும், பெருவெடிப்பு பிரகாசத்துடனும் சொல்ல இயலாது. இவாக்கியத்தை வாசித்தபோது பஞ்சாங்கம் கூறித்த எனது முடிவில் தவறில்லை என்பதை உணர்ந்தனே். இத்தொடரை எழுத உந்து கோலாக இருந்த சக்திமிக்க சொற்கள் அவை.

கலை இலக்கியம் இரண்டுமே எங்கிருந்து வருகின்றன என்பதைப் போலவே எவரிடம் போய்ச் சேருகின்றன என்பதன் அடிப்படையிலும் முக்கியத்துவம் பறெுகின்றன. தரேந்ததொரு சிற்பியின் கவைண்னத்தில் உருவாகும் சிலையில் அழகும், கலை நரேத்தியும், உணர்வின் வளிெப்பாடும், உரையாடும் மொழியும், அதன் பின்னல்களும்,வளைவுகளும்,நளிெவு சுளிவுகளும், நரேக்கோடுகளும் ஏற்ற இறக்கங்களும், தவழலும், நடையும், ஓட்டமும், மழலைப்பசேச்சும், ஊடலும் சிணுங்கலும் இன்னமும் இதுபோன்ற படைப்பிலுள்ள எண்ணற்ற கூறுகளும், அணுக்களும், இதயத்தில் இறங்கவும் உடல் சிலிர்க்கவும் ஓருவன் தவேை. நீ ரில் மிதக்கும் நிலவை உள்ளங்கையில் ஏந்தி உதிரத்தில் வதெுவதெுப்பை உணர்வதனெ்பது எல்லோருக்கும் சாத்தியமல்ல. அவன் வாசகன் மட்டுமல்ல வாசகனுக்கும்

மலோனவன், படதைத்தவனகை காட்டிலும் ஓரு படி உயர்ந்தவன் - ஓரு தரேந்த திறனாய்வாளன். ஓரு நல்ல தலவைிக்கு உரிய தலவைன் அமவைதுபோல அது நிகழவணேடும். அது நிகழாதவரை அந்த ந□ல்தனது பிறவிப்பயனை எட்டியதாகச் சொல்வதற்கில்லை. தமிழிலக்கியக் கொப்பில் முகிழ்த்து இதழ்பரப்பிய அனகே மலர்களை முகர்ந்து முகர்ந்து அதன் நறுமணத்தையும் தூர்க்கந்தத்தையும் இனம் பிரிக்க அளப்பரிய ஞானமும், பழுத்த அனுபவும் வணேடும்.

க. பஞ்சாங்கத்தின் இரு திறனாய்வு ந□ல்களை முன்வதைத்து இத்தொடரை எழுதுவதால் திறனாய்வு என்பதனென்ன? ஓரு திறனாய்வாளன் என்பவன் யார்? என்ற களேவிகளை எழுப்பி அதற்கான பதிலை தருவது முகவரிபோல அவசியமாகிறது. படபைப்பிலக்கியத் துறையில் படபைப்பு சார்ந்து வினயைாற்றுபவர்களை ம□ன்று வகயைினராக பிரிக்கலாம்

1. □□□□□□□□□□ **2.** □□□□□□□□□□□□□□ **3.** □□□□□□□□□□□□□□

1. □□□□□□□□□□□- வாசகர்கள்: படபைப்பு துறையின் முதற்படியில் இருப்பவர்கள். அறிதலில் ஆர்வம் காட்டுபவர்கள். இரண்டாவது படிநிலையான படபைப்பாளியாக உருமாறும் ஆற்றல் இருந்தும் அதனதை் தொழிற்படுத்த விருப்பமின்றி இருப்பவர்கள். வகெு சன ரசனயைிலிருந்து மாறுபட்டவர்கள். உயிர் வாழ்க்கயைே தடேல்கள் என்ற உந்து சக்தியால் முன் நகர்த்தப்படுகிறது என்பதகை் கிஞ்சித்தும் உணராமல் வாழ்ந்து சாகும் பரெும்பான்மை சம□கத்திடமிருந்து மாறுபட்ட சிறுபான்மயைினர். படபைப்லகின் ப□களேத்தை புரிந்துகொள்ள க□டியவர்கள், அதன் தட்ப வபெ்பத்தில் பயணிக்க அறிந்தவர்கள். இவர்கள் ஞானத்தகை் கூறதை்து மதிப்பிடமுடியாது,

2. □□□□□□□□□□- படபைப்பாளிகள்: உணர்வுகளால் வழிநடத்தப்படுபவர்கள். வாசிப்பு தந்த உந்துதலால் படபைப்பாளியாக உருமாறுகிறவர்கள். புத்தக வாசிப்பும், மனித வாசிப்பும், கற்றதும் கடேடதும், உற்ற அனுபவமும் பிறருடன் பகிர்ந்துகொள்ளும் அக விழிப்புக்கு ஆளாகிறார்கள். கழுகின் பார்வலைிருந்து தப்பித்து ஓர் அரவம் போல இணட்டு இடுக்குகளிலும் புதர்களிலும் ஊர்ந்தும், சுருண்டும் முடங்கியும் கிடப்பவர்கள், பரெும□ச்சுக்குச் சொந்தக் காரர்கள். ஏதோஓருவகயைில் எல்லாவற்றுடனுமான இவர்களின் முரண்களும், மொழியும், மொழி சார்ந்த அழகியலும் எடுத்துரபை்பிற்கு இவர்களை இழுத்துவருகிறது,

3. □□□ □□□□□□□□□□□□□மற்றும் திறனாய்வாளர்கள்: இவர்கள் கல்வியாளர்கள். உணர்வில் தோய்ந்தபோதும், வணேடும்போது விலகியிருக்கக்க□டிய தளிெவு கொண்டவர்கள். அறிவில் தளிெவும் அனுபவத்தில் முதிர்ச்சியும், தடுமாறாத மனமும் இவர்களை கலை விமர்சகர்களாகவும் திறனாய்வாளர்களாகவும் சயெல்பட ஊக்குவிக்கிறது. திறனாய்வு

எனபது வலலுனரகளின பணி. கலவி, அனுபவம, எபபொருள கூறிதது திறனாயவு சயெகிறாரகளோ அபபொருள பறறிய மழுமையான அறிவுஎன ம□னறும அமயைவணேடும. திறனாயவாளரகளுகுகு அவரகளின எललகைள பிடிபடுவதுபோல தோறறநதரினும பல நரேங்களில அவரகளதை திககுத தெரியாத காடடில அலலாடவும சயெயும.

மறேகணட ம□னறு வகபைாடடில க. பஞசாங்கம ஐயமினறி ம□னறாவது பிரிவுகுகுள வருகிறார. கலஞைரகளும படபைபாளிகளும எங்ஙனம ரசிகரகளாகவும வாசகரகளாகவும தொடரந்து சயெலபடுகிறாரகளோ அங்ஙனம கலவைிமரசகரகளும, திறனாயவாளரகளும மறேகணட இரு பிரிவின கீ ழ தொடரந்து சலெபடுகிறவரகள அதாவது தொடரந்து வாசிபபவரகளாவும, உநதுதல தலபைபடுகிறபோது படபைபாளிகளாகவும சயெலபடுகிறவரகள. கடும வாசிபபினறி திறனாயவுகளுகுகு சாதியமிலலை எனபதால . வாசிபபில தொடரந்து கூடுதலாக கவனம சலெுதுகிறாரகள. க. பஞசாங்கம சோரவினறி வாசிபபவர, வாசிபபுதான அவரது சுவாசதது சீ ராக வதைதிரபபதாக நினகைகிறனே. அவர கவிஞர, நாவலாசிரியர எனபதயும நாம அறிவோம.

□□□□□□□□□□?

இலககிய திறனாயவு எனபது தடேல, வாசிபபு, ஓபபீ டு, மதிபபீ டு, மூடிவடெுதது எனகிற வினதை திறனகளை உளளடககியது. எழுதுதுடாக பிறிதொரு பனுவல பறறிய தமது வாசிபபு, உணரதல மறறும தளிதலை ம□னறாவது மனிதருடன பகிரந்துகொளளல, அடிபபடையில ஓர ஓபபீ டு நோககு. ஓரு விவாத களம: ஓரு பறும திறனாயவாளன -திறனாயவு; எதிர திசையில பிரதி - படபைபாளி. உணமையில இவவிவாதகளதில ஓரு தரபபில திறனாயவாளர உருவதில அவரகை கடடமதைத அரசியல, பொருளாதாரம மறறும சம□கக காரணிகள. தனனை உருவாககிய சம□கம, மனிதரகள, அவறறின இயககம ஆகியவறறகை கூறிதது அவரது நியாயங்கள மூடிவுகள, தளிதல அடிபபடையில கையளிககபடட பனுவலின கூறை நிறகைளை அவர விவாதிககிறார. பனுவலின கலநைரேதது, மொழி, சொலலாடலகள, எடுதுதுரபைபு என றலெளாம தொடரந்து அவதானிபபதும, வியபபதும திறனாயவாளரின பின பூலததபை பொருதுததது. அவரகள ஏறறுகுகொணட சம□க மதிபபீ டுகளகை கொணடே பனுவலை அணுகுகிறாரகள என பதை ஓரு பரோதும தமிழசச□ழலில நாம மறகককடாது.

□.□□□□□□□□□□□ □□□□ □□□□□□□□□□□□□

மறேக்கத்திய உலகில் திறனாய்வில் இரூவகையூண்டூ:

1. பாராட்டூவதூபோல இகழ்வதூ (La Critique Péjorative): நரேமறயான விமர்சனங்களில் ஆரம்பித்தூ பின்னர் பனூவலை சிறூமை படூத்தூவதூ

2. இகழ்வதூ போல பாராட்டூவதூ (La critique méliorative): எதிர்மறயான விமர்சங்களில் ஆரம்பித்தூ; சிறப்பூகளை பசேூவதூ

□□□□□ □□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□□□

1. தூதிபாடூம் விமர்சனங்கள்
2. வசபைாடூம் விமர்சனங்கள்
3. தனனை அண்டி இரூப்பவர்களை உற்சாகப்படூத்தவூம், தன் இரூப்பசை் சொல்லவூம் எழூதப்படூம் விமர்சனங்கள்
4. நடூ நிலயான திறனாய்வாளர்கள்.

க. பஞ்சாங்கம் இந்த நான்காம் வகமைகை்கூள் வரூகிறார் என்பதை அவரதூ திறனாய்வூ கட்டூரைகள் தரிவிக்கின்றன. பாரதி பூத்திரணின் அணிந்தூரயில் உபயரோகித்தூள்ள வார்த்தகைளின் படி "உயர்கல்வி,பரோசிரியர், ஒற்றபை் பரிமானபார்வயில் பன்மூகத்தன்மை, சிறூ பத்திரிகைகள் அறிமூகமூம் உறவூம், பார்வை மூதிர்ச்சி, தொன்ம இலக்கியங்கள், பின்நவீ னத்தூவ பார்வை, வாசிப்பில் தளிவூ" எனூம் பல்வறேூ க□றூகள் அவரதூ சிறந்ததொரூ திறனாய்வாளராக உரூவாக்கியிரூக்கின்றன. அனதை்தூக்கூம் மலோக "இந்தியன் இப்படிபட்டவன், தலெூங்கன் இப்படிபட்டவன், அந்த சாதிக்காரன் இப்படிப்பட்டவனனெ்றூ அன்றாடம் உரகை்கப்படூம் பொதூவிதிகளபை் பூறக்கணித்தூ மனித மனம் அவற்றயைூம் கடந்தூ ஆழமானதூ என்றூ மனிதனபை் பற்றிய பூதிரிலூம் ம□ழ்கிவிட்டவர் பஞ்சூ"

எனவதோன் தமிழ் பூதூக்கவிதயின் வரலாறூகள் எழூதமூற்பட்டவர்களில் பலர் எங்ஙனம் கூறூக்கூ சால் ஓட்டினார்கள். பரேறிஞர்கள் எனசொல்லிக்கொண்டவர்கள் எல்லாம் தமிழின் பூதிய வழித்தடத்தை அங்கீ கரிப்பதில் காட்டிய தயக்கமனெ்ன என்பதசை் சொல்ல மூடிந்ததூ. தஞ்சாவ□ர் தமிழ்ப் பல்கலகைழ்கம் சார்பாக பாரதி பாடல்களின் ஆய்வூப் பதிப்பினத் தயாரித்த மா. ரா. பரோ. கூரூசாமி பாரதியின் காட்சிகவிதகைளை அத்தொகூப்பில் மனமின்றி சரேத்திரூக்கிறார். அதூ பற்றி எழூதூகிறபரோதூ: " காட்சி என்ற தலபை்பில் இங்கே வளெியாகூம் பகூதி கவிதை அன்றூ.

பின் வந்தோர் தாம் எழுதிய ஓதும் பாதும் வகை எழுத்தோவியத்துக்கு 'வசன கவிதை' என்றும் பெயரிட்டுக் கொண்டு, அந்த வகையான இலக்கிய வடிவத்துக்கு மூன்னோடி பாரதியாரே என்றும் சாதிக்க லாயினர்; கவிதை கவிதை தான் வசனம் வசனம் தான்' 'ஓட்டு' வலேை சயெ்வதும் சரி எனக்கூற இயலவில்லை" என்றும் எழுதியதகை் கூறிப்பிடும் க.பஞ்சாங்கம், " 30களில் தோன்றிய பாதுக்கவிதகை்கு 1987ல் இந்த நிலமை. 1977லேயே "தமிழ்ப் பாதுகவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" என்ற நூல் வெளிவந்தும் , அந்நூலுக்கு 1978-இல் இந்திய அரசின் சாகித்ய அகாடமெிப் பரிசுவாங்கியதன் மூலம் அங்கீ காரம் இந்திய அளவில் கிடதை்தும் இந்த நிலமைை " என்று வரும்ந்த க.பஞ்சாங்கத்தால் மட்டுமே இயலும். மா. ரா. போ. கூருசாமி மட்டுமல்ல தமிழணங்கல், மு.வ. சி.பாலசுப்பிரமணியமனெ பலர் வரிசயைாகப் பஞ்சாக்கத்திடம் கூட்டுப்படுகிறார்கள். "1959ல் முதல் பதிப்பாக சி.பாலசுப்பிரமணியன் "பெயரில்" வந்துள்ள இலக்கிய வரலாற்று நூலிலும் பாதுக்கவிதகை் கூறித்து கூறிப்பில்லை என்கிற திறனாய்வாளர் அதே சி.பாலசுப்பிரமணியன் 1982ல் மறுபதிப்பு கொண்டுவரும்போது "பாதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்" என்று சரேத்துள்ளதகை்கூறி "இதுதான் வரலாற்றுக் கட்டாயம் என்பது" என நககை்கிறார். இவர்களயலெ்லாம் கண்டிக்கும் திறானாய்வாளர், பாதுக்கவிதையை ஓர் இலக்கிய வகையாக ஏற்றுக்கொண்டு அதன் வரலாற்றை விரிவான முறையில் எழுத முயன்ற மரபான தமிழ் அறிஞர்கள் மதுச. விமலானதம் (1987) சிலம்பொலி சலெ்லப்பன் ஆகியோரை பார்ராட்டவும் தவறுவதில்லை. - (தொடரும்) -

nakrish2003@yahoo.fr